

Laminadora

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Joan Baptista - Plaça de la Siderúrgia
Alçada: 8

Coordenades:

Latitud: 41.42866
Longitud: 2.22391
UTM Est (X): 435154
UTM Nord (Y): 4586635

Classificació

Número de fitxa 08194 - 10
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Adrià de Besòs (Plaça de la Vila,12 - 08930)
Autoria de la fitxa Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)
Data de registre de la fitxa: dt., 24/01/2017 - 01:00
Data de la darrera revisió: dv., 07/05/2021 - 01:00

Descripció

Monument que té com a únic element una màquina laminadora que formava part d'alguna indústria siderúrgica. Està ubicat a la plaça que porta per nom, precisament, Plaça de la Siderúrgia, en l'espai que antigament ocupava la fàbrica INBESA (Industrias del Besós, SA), factoria dedicada a la fosa i recuperació de ferralla. Descansa sobre una base de planta quadrada feta de ciment.

Història

A principis del segle XX Sant Adrià de Besòs es va convertir en un emplaçament ideal per a la producció industrial. La industrialització de la ciutat va arribar a causa de la instal·lació de dues grans tèrmiqes, la Energía Eléctrica de Cataluña S.A., el 1912, i la Catalana de Gas y Electricidad S.A., el 1915. La ciutat es va convertir en una zona de producció constant, tant d'energia tèrmica com de vidre, cartó i plàstic. També hi destacava la indústria pesant, on una de les fàbriques més importants es trobava al barri de Sant Joan Baptista, la Siderúrgica INBESA (Industrias del Besòs S.A.) la qual es dedicava a la fosa i recuperació de ferralla, utilitzant aquesta per la fabricació de perfils metàl·lics. Així doncs, les laminadores eren les màquines encarregades de laminar, és a dir, d'aplanar l'acer sorgit del procés de metal·lúrgia i fosa per crear matèria primera d'acer en forma de làmines. La indústria siderúrgica era molt contaminant, ja que el fum de les seves xemeneies era constant. A inicis de la dècada del 1990 les protestes veïnals contra la indústria cada cop eren més persistents i finalment aquesta va decidir tancar. En el gran solar que ocupava la indústria es van aixecar grups d'habitatges, tenint aquests uns espais interiors amb jardinetes. Dins d'aquests es va construir una plaça, que va rebre el nom de la plaça de la Siderúrgia, on va instal·lar-se una màquina laminadora. Sembla que aquesta no formava part de la fàbrica que hi havia hagut a Sant Adrià. El nom de la plaça i la laminadora volen recordar el passat industrial del barri i la ciutat. Aquesta màquina siderúrgica no és l'únic element de la ciutat que evoca aquests records, sinó que el mateix escut del municipi, on apareix una enclusa, té un doble significat: per una part pot representar el martiri de Sant Adrià i, per l'altre, el passat històric industrial de la ciutat.

Bibliografia

ALSINA, J. R. i PIULACHS, M. (2002). "Sant Adrià de Besòs, història d'un canvi." Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, EL PUNT. <http://monuments.iec.cat/fitxa.asp?id=96&abrev=cat>

